

[Ebba Strange]

Jeg kan ikke nå at komme ind på alle de ting, der i øvrigt ligger i lovforslaget.

Vedrørende varetægtsfængslingen kan jeg henvise til, hvad jeg sagde, allerede da dette lovforslag blev behandlet første gang, og vi vil i udvalget kæmpe for en forbedring af de varetægtsfængslede forhold.

Jeg vil godt lige knytte en bemærkning til det med forsvarsbeskikkelsen allerede på efterforskningsstadiet. Jeg tror, det er meget vigtigt, at vi får igennem i denne omgang, at der kan beskikkes forsvarer allerede på efterforskningsstadiet. Det er stadig væk sådan til trods for de ændringer, der er lagt ind i dette forslag, at det er politiet, der står for efterforskningen, og jeg er stadig væk heller ikke tilfreds med de begrænsninger, der ligger i forsvarers og den sigtedes adgang til at blive bekendt med politiets materiale. Jeg mener, der må være en fuldstændig adgang for forsvaret til at blive bekendt med materialet. Derfor tror jeg det er vigtigt.

Så vil jeg godt lige – det kan jeg godt lige nå – sige noget om de beskikkede forsvarere i det hele taget. Jeg har nævnt, at vi har nogle forsvarere i dette land, der mere end andre er villige til at påtage sig disse sager. Jeg tror, det er vigtigt, at vi snart får nogle regler, nogle pålæg om, hvad der er en beskikket forsvarers opgave: at han *skal* være sin klients forsvarer, at han *skal* skal være til stede for sin klient, i det omfang klienten har brug for det. Vi ser alt for mange eksempler på, at forsvareren kommer farende ind i rets-salen, sådan 5 minutter før retsmødet skal begynde, og siger hej, hej til den klient, som har sat sin lid til, at her var det menneske, han kunne støtte sig til.

Der er også i anholdelsesbestemmelserne nogle ting, som vi skal have rejst i udvalget. Der står, at man kan anholde enhver mistænkt. Jeg er klar over, at det er en lempelse i forhold til det, vi har i dag, men er ikke tilfreds med denne lempelse.

Med hensyn til den nærmere behandling af de enkelte lovparagraffer må vi vente til arbejdet i udvalget, hvor der bliver mange spørgsmål at stille.

Tove Jørgensen (DKP):

Med hensyn til en række af de ændringer, der foreslås i dette lovforslag, skal jeg henvise til de tidligere førstebehandlinger, først og

fremmest til fru Hanne Reintofts indlæg den 31. marts 1976 – det står sp. 8081 i Folketingsstidende 1975–76.

Heri trækkes en række forhold frem vedrørende den sigtedes situation, den manglende politimæssige information af sigtede og vidner og den alt for lange varetægtsfængsling, der finder sted her i landet. At forholdene ikke har ændret sig, viser bl. a. behandlingen af de tre danske medsigtede i mexikanersagen. Her forelå der både situationer med manglende oplysning af de sigtede, manglende kendelser til ransagninger og telefonaflytninger og en række forhold omkring de ting, der blev taget i forvaring, og som ikke var forseglet nok. Der er altså årsager nok til stadig væk at kigge alvorligt på disse problemer. Men hovedsagen er dog fortsat spørgsmålet om indførelse af Berufsverbot mod forsvarerne.

Selv om balancepunktet, som fru Ebba Strange siger det, er blevet ændret en ganske lille smule, kan DKP ikke gå ind for lovforslaget i den foreliggende form. Det er tydeligvis en lovgivning, som er påvirket af den vesttyske. Tyskerne siges at have indført reglerne for at hindre terrorisme. Det har været diskuteret tit og mange gange, hvad der i grunden kommer først; er det Berufsverbot, er det den skærpede lovgivning, eller er det terrorismen? I Danmark kan vi komme til at deltage i et interessant forsøg, som vi dog hellere skulle have været foruden, for vi indfører nu skærpede regler, selv om vi ikke har haft terrorismesager. Vi vil altså ikke komme ud for tvivl. Vil følgen af disse ændringer føre til terrorismesager, så ved folketinget selv, hvad årsagen er. Det vil nemlig være de skærpede forhold, vi selv tvinger ned over hovedet på befolkningen.

Det værste er, at vi selv efter den senere tids begivenheder omkring efterretningsvæsenet fastholder gummiparagraffen om hensynet til statens sikkerhed og fremmede magter. Man kan levende forestille sig en anklage baseret på oplysninger fra en hr. Hetler el. lign., og hvor hurtigt kan en Hetlers definition af, hvad der er nedbrydende virksomhed, hvad der er en trussel mod staten, ikke komme til at betyde alvorlige problemer for en sigtet? Det lader til, at selv hr. Hagen Hagensen er ved at få sine tvivl, selv om også hr. Hagen Hagensen fortsat klammer sig til gummiparagraffen om statens sikkerhed.